Dosarul nr. 4r-2103/2024 (*4-24005075-02-4r-16052024*)
Judecătorul: Aurelia Cazacliu

D E C I Z I E

12 mai 2025 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Avînd în componența sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Oxana Robu
Judecătorii: Olga Cojocaru și Vladislav Schibin
Judecînd în ordine de recurs, *fără prezența părților*, recursul agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Arseni Ion, declarat împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 aprilie 2024, în cauza contravențională în privința lui **Crîșmari Nicoleta** învinuită în comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional al RM,

Termenii de examinare a cauzei:
în instanța de fond: 10.01.2024 -04.04.2024;
în instanța de recurs: 16.05.2024-09.04.2025.
Procedura de înștiințare legală a fost efectuată.

Asupra recursului declarat de agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Arseni Ion împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 aprilie 2024 în cauza contravențională în privința lui Crîșmari Nicoleta învinuită în comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru-

C O N S T A T Ă:

1. Prin Procesul-verbal cu privire la contravenţie din 14 decembrie 2023, încheiat de către Inspectoratul Naţional de Securitate Publică, Crîşmari Nicoleta a fost sancţionată în baza art. 229 alin. (3) Cod contravenţional cu amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale, echivalentul a 1500 lei. Fiind reţinut în sarcina acesteia că, la data de 14 decembrie 2023, exploata automobilul de model „Volvo XC 60” cu n/î *****, fără a deţine poliţa de asigurare obligatorie de răspundere civilă a automobilului.

La data de 29 decembrie 2023, Crîşmari Nicoleta a depus o contestaţie împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenţie din 14 decembrie 2023, în baza art. 229 alin. (3) Cod contravenţional, ceea ce rezultă că, contestaţia este depusă în termenul stabilit, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin.

(1) din Codul contravenţional au fost respectate pe deplin.

În motivarea contestaţiei, Crîşmari Nicoleta a invocat că, la data de 14 decembrie 2023, deţinea asigurarea de răspundere civilă obligatorie şi nu a încălcat prevederile art. 229 alin. (3) Cod contravenţional, solicitând admiterea contestaţiei, cu anularea procesului-verbal din 14 decembrie 2023 de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi încetare a cauzei contravenţionale, pe motivul lipsei faptului contravenţiei.

2. Prin *hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 04 aprilie 2024*, s-a admis contestația înaintată de Crîșmari Nicoleta. S-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenţie din 14 decembrie 2023, cu încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa lui Crîşmari Nicoleta în baza art. 229 alin. (3) Cod contravenţional, pe motivul inexistenţei faptului contravenţiei.

3. Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 aprilie 2024, agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Arseni Ion a înaintat cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii și remiterea cauzei la rejudecare.

4. În motivarea recursului agentul constatator a invocat că:

- în baza probelor acumulate, care servesc la constatarea existenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, agentul constatator întocmeşte procesul-verbal cu privire la contravenţie, întemeindu-şi acţiunile pe probele acumulate, care constituie temei de remitere a cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.
- în contextul normelor precitate în context este necesar de statuat faptul că agentul constatator, subsemnatul Arseni Ion, a respectat normele procesuale şi materiale expuse, totodată am prezentat probele acumulate în cadrul dosarului contravenţional intentat împotriva cet. Crîşmari Nicoleta, care demonstrează existenţa faptei contravenţionale.

În conform art. 471 alin. (1) alin. (1) Cod Contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art. 471 alin. (2) Cod Contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. *Judecând recursul declarat, examinând materialele cauzei, raportând situaţia de fapt la cea de drept, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul agentului constatator din cadrul INSP al IGP, Arseni Ion, este nefondat şi pasibil*

de a fi respins, hotărîrea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 04 aprilie 2024, urmează a fi menţinută fără modificări, din următoarele considerente:

5.1. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În corespundere cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea nomelor prezentului cod.

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Codul Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Codul Contravențional al RM, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșita cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

În temeiul art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Potrivit art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz,

funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

Dispoziția art. 425 alin. (1)-(5) din Codul contravențional prescrie că, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şia format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

5.2. În fapt, reieșind din materialele cauzei contravenționale, Colegiul penal constată că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie din 14 decembrie 2023, încheiat de către Inspectoratul Naţional de Securitate Publică, Crîşmari

Nicoleta a fost sancţionată în baza art. 229 alin. (3) Cod contravenţional cu amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale, echivalentul a 1500 lei. fiind reţinut în sarcina acesteia că, la data de 14 decembrie 2023, exploata automobilul de model „Volvo XC 60” cu n/î *****, fără a deţine poliţa de asigurare obligatorie de răspundere civilă a automobilului.

Pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție şi sancțiunea aplicată.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, Colegiul penal constată că dispozițiile legale în materie nu au fost respectate. Astfel, procesul-verbal nu cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 și art. 445 din Codul contravențional.

5.3. În așa fel, se constată că învinuirea formulată de agentul constatator nu este una concretă, constituind nimic altceva decât o expunere abstractă şi formală a elementelor contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional.

Conform art. 229 alin. (3) Cod contravențional, exploatarea unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pe suport de hârtie sau în format electronic ori în lipsa datelor accesate din sistemul informațional unic aferent asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Consecutiv, cu referire la normele precitate, reieșind din materialele cauzei contravenționale, instanța de recurs atestă că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit de către agentul constatator cu încălcarea procedurii de acumulare a probelor, ceea ce a dus la constatarea eronată a unor fapte și circumstanțe ce se bazează mai mult pe bănuieli susținute de viziuni subiective ale părții acuzării, însă fără nici un suport probator admisibil, ceea ce afectează procesul legal de constatare a faptei incriminate contravenientului conform art. 440 Cod contravențional, și corespunzător, prin efect direct, condiționează imposibilitatea aplicării răspunderii contravenționale a Nicoletei Crîșmari.

În special, instanța de recurs înclină spre ideea că agentul constatator la întocmirea procesului verbal nu a respectat cerințele Codului contravențional și a Codului de procedură penală care se aplică subsidiar în materia probațiunii, or, acesta, la etapa de constatare a contravenției nu a administrat nici o probă, în vederea demonstrării încălcării RCR din partea contravenientului

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la

constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

5.3. În legislația Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-şi probeze nevinovăția.

Instanța reiterează faptul că, prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost supusă atenției Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Anghel contra României din 04 octombrie 2007), cauză în care Curtea, prin hotărârea din data de 4 octombrie 2007, își exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale, printre care și prezumția de nevinovăție, care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenție. Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală”, a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească şi pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

Într-un alt registru, sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, trebuie reținut că, de principiu, procesul - verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii – agentul constatator, trebuie sa i se recunoască un anumit grad de valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, *ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate şi legalitate.*

5.4. Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a Nicoletei Crîșmari, în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitoarei, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional.

Astfel instanța de recurs atestă că, din conținutul procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 14 decembrie 2023, cercetat nemijlocit în ședință, nu rezultă fapta de care este acuzată Nicoletei Crîșmari de comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, or simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspunderea contravențională.

Prin urmare, analizând probele administrate la dosar, Colegiul penal confirmă concluzia instanței de fond că, vinovăția Nicoletei Crîșmari de săvârșirea faptei comise, nu este confirmată prin careva probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional, or, la caz, contestatara a prezentat Poliţa de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă din 06.06.2023 din care rezultă, că perioada de asigurare pentru automobilul de model „Volvo XC60” n/î ***** se cuprinde între 14.12.2023-05.06.2024, în conţinutul căreia, asigurătorul a admis o eroare, fiind indicat incorect numărul de înmatriculare, „878” în loc de „898”, iar la data de 14.12.2023 i-a fost eliberat un exemplar rectificat al poliţei RCA, acest rezultând şi din Raportul de Inspecţie Tehnică periodică din 06.06.2023.

Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției Nicoletei Crîșmari în comiterea încălcării prevederilor art. 229 alin. (3) Cod contravențional, sunt nefondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional nu au fost anexate probe materiale care ar confirma fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu neîndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientului, or, simpla indicare a faptelor date în decizia cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale, nu poate constitui temei de sancționare a persoanei.

5.5. Așadar, Colegiul reține că contravenienta a fost sancționat pentru faptul că la data de 14 decembrie 2023, exploata automobilul de model „Volvo XC 60” cu n/î *****, fără a deține poliţa de asigurare obligatorie de răspundere civilă a automobilului, însă, pentru stabilirea acestui fapt lipsesc careva probe ce ar demonstra că anume la data, locul și ora respectivă, contravenienta a comis fapta imputată, or, procesul-verbal cu privire la contravenţie din 14 decembrie 2023 a fost încheiat de către agentul constatator în prezenţa persoanei, care nu a acceptat constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea

vinovăţiei, obiectând că nu recunoaşte, asigurarea obligatorie RCA este valabilă, actul procesual fiind semnat doar de către agentul constatator, refuzul de a semna, nefiind confirmat prin semnătura vreunui martor.

Prin urmare, Colegiul nu poate reține în acțiunile Nicoletei Crîșmari comiterea contravenției imputate, acuzațiile formulate fiind bazate exclusiv de declarațiile colaboratorului de poliție, care sunt calificate de instanță drept părtinitoare şi declarative.

Mai mult ca atât, s-a eșuat în administrarea altor probe prevăzute de art. 425 din Codul contravențional, când contestatara a prezentat Poliţa de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă din 06.06.2023 din care rezultă, că perioada de asigurare pentru automobilul de model „Volvo XC60” n/î ***** se cuprinde între 14.12.2023-05.06.2024.

6. Cu referire la situația analizată supra, în cadrul examinării recursului, Colegiul a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăția Nicoletei Crîșmari, în conjunctura în care, agentul constatator a stabilit în mod eronat pretinsa faptă contravențională, astfel încât în favoarea contestatarei acționează principiul in *dubio pro reo.*

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).*

Astfel, instanța de recurs remarcă că vinovăția este unul din elementele constitutive a unei contravenții, care urmează a fi dovedită de agentul constatator, ori conform art. 7 Cod Contravențional persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Tot în acest context, potrivit art. 375 Cod Contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu

este obligat sa dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

6.1. Colegiul reține că, în cauză nu s-au adus probe convingătoare că, contravenienta Crîșmari Nicoleta la data de 14 decembrie 2023, exploata automobilul de model „Volvo XC 60" cu n/î *****, fără a deţine poliţa de asigurare obligatorie de răspundere civilă a automobilului, astfel că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a Nicoletei Crîșmari, în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitoarei, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional.

Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției Nicoletei Crîșmari în comiterea încălcării prevederilor art. 229 alin. (3) Cod contravențional, sunt nefondate. Or, se reține cu certitudine, contrar alegațiilor recurentului, la materialele cauzei lipsesc careva probe care să demonstreze circumstanțele de fapt pretinse a fi comise de către Crîșmari Nicoleta. Potrivit reglementărilor legale în vigoare, stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte contravenționale are loc în baza unor probe, care urmează a fi colectate, administrate și cercetate la faza stabilirii faptei contravenționale, or, urmare a examinării materialelor cauzei, Colegiul nu identifică careva probe certe şi concludente în susținerea acuzației înaintate Nicoletei Crîșmari, care ar fixa o anumită conduită manifestată prin neglijarea acestei norme. Astfel, în învinuire nu este specificat în care circumstanțe s-ar fi produs pretinsa faptă.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție. Or, la materialele cauzei, în vederea confirmării învinuirii, nu au fost anexate careva probe care ar dovedi cele incriminate Nicoletei Crîșmari.

6.2. Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un

proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

În susținerea poziției sale, Colegiul elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului", dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei a fost anexată Poliţa de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă din 06.06.2023 din care rezultă, că perioada de asigurare pentru automobilul de model „Volvo XC60" n/î ***** se cuprinde între 14.12.2023-05.06.2024, în conţinutul căreia, asigurătorul a admis o eroare, fiind indicat incorect numărul de înmatriculare, „878" în loc de „898", iar la data de de 14,12.2023 i-a fost eliberat un exemplar rectificat al poliţei RCA, acest rezultînd şi din Raportul de Inspecţie Tehnică periodică din 06.06.2023.

În acest sens instanța de recurs reamintește că, în conformitate cu alin. (1) şi (2) art. 425 din Codul contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Or, în orice situație este insuficientă, pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, prezentarea în calitate de probă doar a procesului-verbal cu privire la contravenție necombătute prin alte probe cum ar fi imagini foto, înregistrări video sau declarațiile martorilor.

7. Astfel, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ținut cont de faptul că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra faptul că Crîșmari Nicoleta ar fi comis fapta imputată. În sensul enunțat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de

legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

În speță, agentul constatator având obligația pozitivă în susținerea învinuirii, nu a convins dincolo de orice dubiu instanța că, prezumția relativă de care se bucură procesul-verbal de contravenție este pe măsură să tindă la sancționarea Nicoletei Crîșmari, în lipsa altor probe care ar putea colabora între ele și în final consumarea raportului juridic de conflict. De rând cu acest fapt, instanța de recurs reține că, potrivit legii, într-un proces contradictoriu, ține de obligațiunea organelor ce au întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție de a prezenta probele în susținerea celor indicate în acesta, iar instanța de judecată examinează cauza în baza probelor prezentate de părțile egale în drepturi, făcându-le analiza şi aprecierile respective. În asemenea circumstanțe Colegiul atestă o învinuire formală și nemotivată, fapt care inevitabil determină încetarea procesului contravențional.

În final, în urma aprecierii probele descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, Colegiul alăturat instanței de judecată conchide că este necesară şi oportună doar încetarea procesului contravențional pornit în privința Nicoletei Crîșmari, pe motivul inexistenței faptului contravenției, iar decizia de sancționare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, astfel încât susținerea învinuirii de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ şi se bazează tocmai pe presupuneri, iar vinovăția adusă, nefiind obiectiv confirmată prin careva probe.

Or, conform prevederilor art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

7.1 Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art. 470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art. 466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitoarei pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod Contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

8. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de agentul constatator din cadrul INSP Arseni Ion și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 aprilie 2024 fără modificări.

9. În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), 474 Cod Contravențional al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Recursul declarat de agentul constatator din cadrul INSP Arseni Ion împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 04 aprilie 2024 în cauza contravențională în privința **Nicoletei Crîșmari** învinuită în comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional al RM *se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.*

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecător: Oxana Robu

Judecător: Olga Cojocaru

Judecător: Vladislav Schibin